

Bilag III.

Til Rigsdagen.

Undertegnede Ejere af private Bolværker i Københavns Havn andrage herved den høje Rigsdag om, at det af Ministeren for offentlige Arbejder forelagte Lovforslag om Ekspropriation af private Bolværker i Københavns Havn maa blive omformet saaledes, at det ikke kommer til at omfatte saadanne private Bolværker, der ligge ved private Pladser eller Pakhuse eller ved industrielle Virksomheder, til hvilke de høre.

Næst at bemærke, at en saa ubegrænset og ubegrundet Ekspropriationsbemyndigelse som den af Ministeren foreslaaede af ansete Jurister hævdes at være i Strid med Grundlovens § 82, skulle vi om Sagens Realitet oplyse følgende.

I selve Lovforslagets Tekst er intet anført om, hvilke almene Interesser det er, som kræve denne Ekspropriation. Hvad der udtales om „Bolværkets Regulering“, har ingen almindelig Betydning. I Bemærkningerne til Forslaget anføres 2 Hensyn til Begrundelse af Ekspropriationskravet:

1) Hensynet til Skibe, som indkomme i Havnen, og som under de nuværende Forhold ofte skulde komme til at betale to eller endog flere Gange Bolværkspenge, samt

2) Hensynet til Ordningen af Skibstrafikken, som vilde kunne ske paa hensigtsmæssigere Maade, naar Havneforvaltningen var Herre over alle Bolværkerne og uhindret af de private Bolværksejere kunde anvise ethvert Skib den for det mest egnede Liggeplads.

Om disse 2 Punkter skulle vi bemærke følgende:

1. Bolværkspengene.

Indtil 1899 voldte dette Spørgsmaal ingen Vanskeligheder af nogen Art. Efter de ligefra 1834 indtil da gældende Bestemmelser kunde Skibene ikke komme til at betale Bolværkspenge i alt efter mere end deres fulde Registertonsdrægtighed, selv om de under deres Ophold i Havnen havde Anlæg ved flere, forskellige Ejere tilhørende Bolværker. Og skønt det har været erkendt af Myndighederne (Skrivelse af $\frac{8}{9}$ 35 fra Commercekollegiet til Havneforvaltningen i København), at de af dem givne Bestemmelser med Hensyn til Opkrævningen af Bolværkspenge ikke vare anvendelige „paa saadanne private Bolværker, der ikke stode til offentlige Gader og Pladser, men ere omgivne af private Enemærker“, saa har det dog for saadanne Bolværkers Vedkommende altid af Ejerne været overholdt, at Bolværkspengene opkrævedes efter samme Regler som for de offentlige Bolværker, kun med en Forhøjelse af 50 pCt. for ikke danske Skibe. Da Taksten ved offentlige Bolværker (16 Skilling pr. Kommercelæst) var meget maadeholden, spillede denne Forhøjelse med 50 pCt. heller ikke nogen betydelig Rolle og har aldrig voldt nogen Klager fra Skibsfartens Side. Eksempelvis